

*SO: E2 II

1802

Enebakken 69
(Kvarner Øvnstøperi)

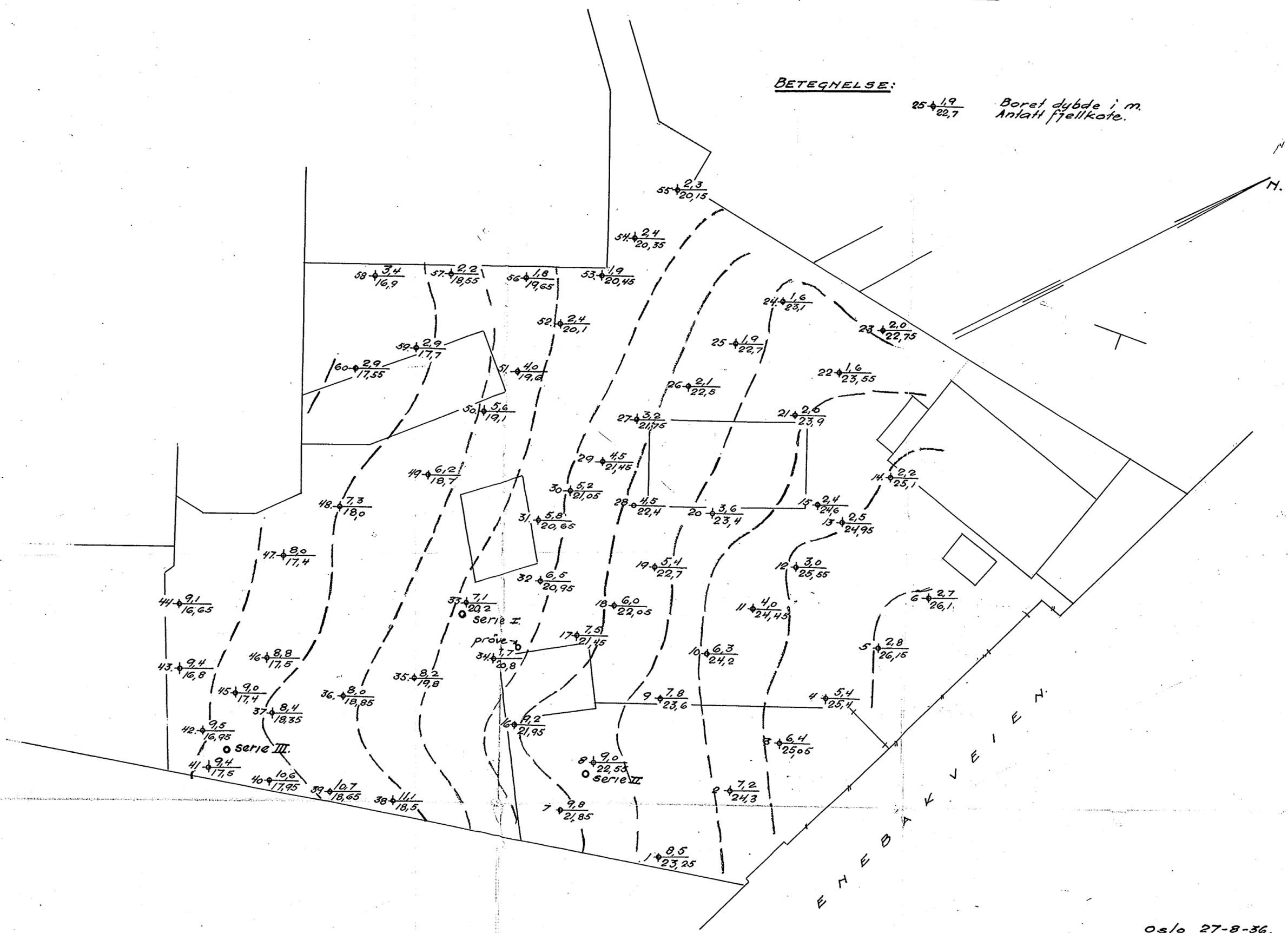
KVERNER OVNSTØPERI.
ENEBAKVEIEN 69.

Bl. 1802.

GRUNNBORINGSKART.

BETEGNELSE:

25 $\frac{1,9}{22,7}$ Boret dybde i m.
Antatt fjellkote.

M: 1:250

oslo 27-8-36.

Emarhage
Kjølshavn

Enebakkem 69
Jötun

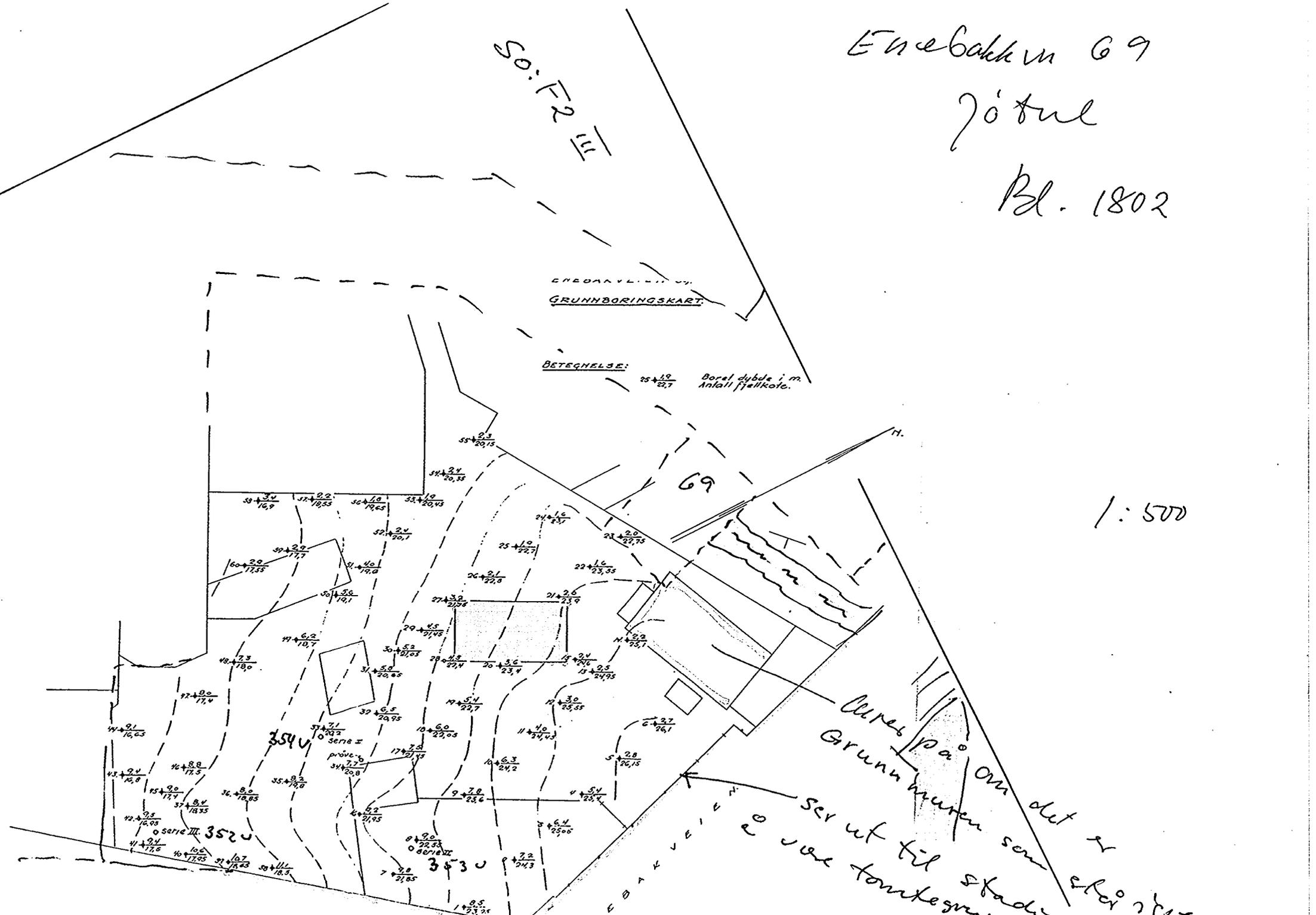
Bl. 1802

SO:FR III

GRUNNBORINGSKART

BETEGNELSE: 25 + 19 / 22,7 Boret dybde i m. Antall fjellkote.

1:500

69

Utes på om det er grunnmur som ser ut til å være tomtegrun

E O T K V E

1802

Prøve serie

se Bl. 1804

Bl 1802

J.O. ~~4~~
4

, 28. august 1936.

Til kverner Ovnstøperi,

Enebakveien 61.

I henhold til Deres ærede opdrag har jeg foretatt en rekke grunnboringer og optatt 3 prøveserier på østre del av Deres eiendom, og oversender jeg herved det utførte boringskart bl. 1802.

Det vil av kartet fremgå at fjellet har et nogenlunde jevnt fall i sydvestlig retning eller parallelt med elven. Fjellests strøk går også denne vei. Man må derfor vente at fjellet er meget sterkere riflet enn cotekartet viser. Cotene er inntegnet ved interpolasjon mellom de enkelte borpunkter under hensyntagen til fjellets strøk og a fall, og er kun beregnet på å samle fjellformasjonen i større trekk.

Folkene mener å ha truffet fjell i alle punkter, man erfaringsmessig vil 5 % av hullene være litt oppere. Over fjellet ligger sterkt sandblandet ler. I de dypeste groper er der et tynnt gruslag. Leren er intet sted blöt, og vanninnholdet er lavt, selv i de dypeste partier, men på grunn av sandholdigheten blev leren omrört, så holdfasthetstallet H_3 (uomrört) blev for lavt. Der hvor leren er karakterisert som fet inneholder den allikevel meget støvsand, men den har ikke kvikklerens karakter.

Om kvarten Øvrebløper 1.

..... utvælt utløret,
 og danner en meget solid ganske lange elven, hvor den nærmest
 virker som en kraftig forstøtningsmur mot de ovenforliggende
 masser. De øverste lag er sterkt sammehengte, og massen må i
 det hele tatt karakteriseres som en frisajonsmasse med store
 holdfasthetstall. Den tilfællelige belastning settes under
 disse forhold til 2.5 kg. pr. cm.² for den øvre del av tosten, og
 4.0 kg. for den nedre halvdel av tosten.

Æ r b ø d i g s t

P. S. Utan at det har nogen betydning for grunnen
 som byggegrunn ved almindelig fundamentering, så meddeles,
 at det stinker sterkt av det dyptliggende lag, og dette antas
 å skyldes langsomt nedrivende kloravann langs fjellet.

I de øverreliggende lag finnes der kun 2-verdige
 jernforbindelser og intet fritt oppløst surstoff.

B. S.

J. O. $\frac{2}{4}$

, 4. september 1936.

Til

Kværner Ovnstøperi.

Herved oversendes tabell over de optatte og analyserte prøveserier for Deres ubebyggede tomt i Enebakkeveien 69, idet jeg meddeler betydningen av tabellens tall.

Når vanninnholdet er lavere enn 25 - 26 vekt % av totalsubstans karakteriseres det som lavt. Dette varierer imidlertid med kornstørrelsen. I finler kan vanninnholdet være forholdsvis lavt selv om det overstiger 30 vekt % av totalsubstans, og i sterkt sandblandet ler må vanninnholdet ofte karakteriseres som høit ved 22 vekt %.

Når H_3 er over 100 regnes leren for fast. Det samme er tilfelle når avskjæringskraften er over 0.25 kg./cm². Dette betinger en tillateilig belastning som er større enn 1.0 kg./cm² på grunnen.

Det er en fordel at H_3/H_1 er liten. Det er først når dette forhold er større enn 4 at massen har liten indre friksjon.

pH-verdien betyr vannstoffionekonsentrasjonen eller surhetsgraden. Sterkeste syre settes til 1, sterkeste base til 14, og nøytralt til 7.

Kværner Ovnstøperi.

Det er først når pH er over 7.2 at man kan regne med at den ikke korroderer jern. Almindeligvis bør pH være over 7.6, men der forekommer også tilfelle hvor jern kan ruste ved pH - 8.2. Dette er i tilfeller hvor der finnes fritt opløst surstoff eller vannstoff. Fritt surstoff ~~eks~~ forekom ikke i nærværende prøver, derimot har jeg ikke undersøkt om det stinkende lag på bunnen inneholdt fritt vannstoff. Jernforbindelsene var imidlertid kun 2-verdige.

Humusinnholdet regnes for lavt når det er under 0.7 vekts % av totalsubstans. Det er en fordel at der forekommer fossilfragmenter.

E r b ø d i g s t